

பிஸி, சரிதான், ஆனா எதுல?

இந்த 21-ம் நூற்றாண்டில், நாகரீக, விஞ்ஞான உலகில் எல்லோருமே பிஸிதான். முக்கியமான, பெரிய நகரங்களின் சாலைகளில் நின்று பார்த்தால் நமக்கே மலைப்பாக இருக்கும். சமீபத்தில் நான் கல்கத்தா மாநகர் சென்றிருந்தபோது, ஒரு மாலை வேளையில், எனது நண்பர் ஒருவருக்காக “பார்க் சாலை”யில் காத்திருக்க நேரிட்டது. அப்போது அந்த சாலையில் ஓடும் வாகனங்களை எண்ணிப்பார்த்தேன் - ஒரு நிமிடத்திற்கு கார்கள் மட்டும் சராசரியாக 120 ஓடின! இத்தனை மக்களும், வாகனங்களும் எங்கே ஓடுகிறார்கள்? எதற்காக இவ்வளவு வேகமாய் பறக்கிறார்கள்? என்று கேட்கத்தோன்றும். நம்மைச் சுற்றி எல்லாமே பிஸியாக இருப்பதால். நாமும் பிஸியாக இருந்தால்தான் (அல்லது அப்படிக்காட்டிக்கொண்டால்தான்) நம்மையும் மதிப்பார்கள் என்று எண்ணி, நாமும் அரக்க, பறக்க ஓடுகிறோம், பிஸியாக இருக்கிறோம்

பிஸியாக இருப்பதில் தவறில்லை. ஆனால், எதில், எப்போது பிஸியாக இருக்கிறோம் என்று ஒரு நிமிடம் யோசித்துப் பார்க்கத் தவறக்கூடாது. ஓடுகின்ற பாதை சரியான பாதையா என்று யோசித்துப் பார்க்க நேரமில்லாமல் வேகமாக ஓடுவதால் என்ன பயன்?

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் தன்னுடைய நாயைப் பற்றி எப்போதும் பெருமையாகப் பேசுவார். எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக, alertஆக இருக்கும் என்று நிறைய சொல்வார். ஒருநாள் அவர் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அவர் வீடு ஒரு பெரிய நெடுஞ்சாலையில் அமைந்திருந்தது. அவரது நாய், நல்ல உயரமாக, வாட்டசாட்டமாக, பார்ப்பதற்கே பயங்கரமான இருந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் அந்த சாலையில் ஒரு லாரி வரும்போதும் இந்த நாய் குறைத்துக்கொண்டே அதன் பின்னாலேயே ஓடும். சிறிது நேரம் சென்று திரும்பிவிடும். மறுதிசையில் வேறொரு லாரி வந்தால் அதன்பின்னாலேயே குறைத்துக்கொண்டே ஓடிவிட்டு முச்சிறைக்கத் திரும்பிவரும். தனக்கோ, தனது முதலாளிக்கோ வரவிருந்த பெரிய அபாயத்தை (லாரியை), தான் குறைத்தது மூலம் தான் தவிர்த்துவிட்டதாய் அந்த நாய் நினைத்துக்கொண்டாலும், அதனுடைய குறைத்தலினால், அதற்கோ, அதன் முதலாளிக்கோ, அந்த லாரிக்கோ, எவ்விதப் பயனும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு பிஸி வாழ்க்கை தேவைதானா?

பிஸியாக இருக்கிறோம் என்பதைவிட, எதில், எங்கு, எப்படி, எப்போது பிஸி என்பதையும் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு நாளைக்கு, ஒரு வாரத்தில், ஒரு மாதத்தில் செய்ய வேண்டியக் காரியங்களை, முக்கியத்துவத்திற்கும், அவசரத்திற்கும் ஏற்றாற்போல, பட்டியலிட்டு, நாம் முறையாக செய்ய ஆரம்பித்தால் சரியான காரியங்களை, சரியான நேரத்தில் செய்து முடிப்போம். மேலும் முக்கியமான, அவசரமானக் காரியங்களை செய்ய நேரம் இல்லாமலோ, மறந்துவிட்டோ தவிக்கமாட்டோம்.

சோம்பல்தனம் என்பது, எதுவுமே செய்யாமல் நேரத்தைக் “கொலை” செய்வது மட்டுமல்ல, மாறாக சரியான நேரத்தில் தவறானக் காரியங்களையும், தவறான நேரத்தில் சரியான காரியங்களைச் செய்வதும் சோம்பல்தனம்தான். இப்போது நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசரமான, முக்கியமானக் காரியம் ஒன்று இருக்கும்போது, அதைவிடுத்து, எனக்குப் பிடிக்கும் என்பதற்காக வேறு ஒரு காரியத்தைச் செய்துகொண்டு இருந்தேன் என்றால், அது சோம்பல்தனமே! உதாரணமாக, நாளை

நடக்கவிருக்கும் பல்கலைக்கழகத் தேர்வு ஒன்றிற்காக நான் தயாரிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில், அதைவிடுத்து, “வாழ்வளிக்கும் வார்த்தை”யில் ”சிந்திக்கலாமே” பகுதிக்கு, சிந்தனைகள் எழுதுவது எனக்குப் பிடிக்கும் என்பதற்காக, அதை எழுதிக்கொண்டிருந்தால் அது ஒரு சோம்பல் தனம்தான்; தவறான நேரத்தில் செய்யும் சரியானக் காரியம் அது!

மறுநாள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று முந்திய இரவிலேயே ஒரு குறிப்பெழுதி, அவைகளின் முக்கியத்துவப்படி, வரிசையாக எழுதிக்கொண்டால், மறுநாள் திட்டமிட்டப்படியே செய்யலாம். அந்த நாளின் முடிவில் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிட்டோமா? என்று ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். இதேபோல ஒரு வாரத்தில், மாதத்தில், ஆண்டு முழுவதும் செய்யப்பட வேண்டியக் காரியங்களைப் பட்டியலிட்டு, முறைப்படி நிறைவேற்றிவந்தால், தேவையில்லாதக் காரியங்களுக்கு அதிக நேரமும், முக்கியத்துவம் கொடுப்பதையும், தேவையானக் காரியங்களை மறந்துப் போவதையும் அல்லது தேவையானக் காரியங்களுக்கு நேரமில்லாமல் போவதையும் தவிர்க்கலாம்.

திட்டமிடும்போது இவ்வாறாக நான்கு வகைகளாய்ப் பிரித்துக் கொண்டால் எளிதாக இருக்கும்

முக்கியம் & அவசரம் எ.கா. - நாளைத் தேர்வுக்கு தயாரித்தல் - ரயிலுக்குப்புறப்படுதல்	முக்கியம் ஆனால் அவசரமல்ல - உறவுகளை வளர்த்தல் - புதிய வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் - திட்டமிடுதல்
முக்கியமல்ல, ஆனால் அவசரம் எ.கா. திடீர் பல்வலி	முக்கியமும்மல்ல, ஆனால் அவசரமும்மல்ல - பொழுதுபோக்கு காரியங்கள் TV பார்த்தல்

இப்படியாய்த் திட்டமிடல், அன்றாட வீட்டுக் காரியங்களைக் கவனிக்கும் குடும்பப் பெண்கள்/ஆண்கள், பள்ளி – கல்லூரி மாணாக்கர்கள், பெரிய அலுவலகப் பொறுப்பில் உள்ளக் கண்காணிப்பாளர்கள், மேலாளர்கள், வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவோர், பெரிய அதிகாரிகளின் உதவியாளர்கள் - என எல்லாத் தரப்பினருக்குமே பயன்படும்.

இல்லை என்று சொன்னால், பிஸியாக இருந்ததன் களைப்பும், செய்துமுடிக்கப்படாத பல காரியங்களும்தான் நம் கைகளில் மிஞ்சும்; ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்ற போதிய நேரமோ, தெம்போ நம்மிடம் இருக்காது.

!

Fr. S. ஸ்டீபன் ஜெயார்டு